

Til stk. 2

Forslaget til § 11 a, stk. 2, går ud på, at bestemmelsen i stk. 1 om midlertidig kopiering ikke skal gælde for edb-programmer og databaser.

Baggrunden herfor er, at infosoc-direktivet ikke indeholder mulighed for, at edb-programmer og databaser kan omfattes af direktivets art. 5, stk. 1. Det skyldes, at disse værksarter reguleres af hhv. edb-programdirektivet fra 1991 og databasedirektivet fra 1996, og at disse direktiver ikke berøres af infosoc-direktivet, jf. dette direktivs art. 1, stk. 2.

Ophavsretslovens § 36, stk. 1 og 2, indeholder dog en adgang til at fremstille visse teknisk nødvendige kopier i forbindelse med lovlig brug af edb-programmer og databaser. Disse bestemmelser dækker en lang række af de handlinger, der tillades i forhold til de øvrige værksarter i forslaget til § 11 a.

Hertil kommer, at §§ 14 og 15 i lov nr. 227 af 22. april 2002 om elektronisk handel – der bygger på e-handelsdirektivets art. 12 og 13 – indebærer, at internetudbydere, på visse nærmere opregnede betingelser, ikke pådrager sig ansvar for bl.a. automatisk, mellem-liggende og midlertidig eller kortvarig oplagring af informationer. Ansvarsfritagelsen får praktisk betydning i det omfang, den pågældende handling må betragtes som en ophavsretskrænkelser i h.t. de ophavsretlige regler. Selv om fx en internetudbyders proxy caching ikke måtte være hjemlet i forslaget til § 11 a f.s.v. angår en database, vil udbyderen kunne være ansvarsfri på grund af bestemmelserne i e-handelslovens § 14 og § 15.

I praksis vil retstilstanden for midlertidig kopiering af edb-programmer og databaser på denne baggrund stort set være den samme som for andre værksarter i h.t. § 11 a, stk. 1.

Til nr. 8 (§ 12, stk. 1)

Forslaget indebærer en ændring af den gældende lovs § 12, stk. 1.

Formålet med ændringen er at tilpasse ophavsretslovens regel om privatkopiering til infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b.

Efter art. 5, stk. 2, litra b, kan medlemsstaterne indføre indskrænkninger i eksemplarfremstillingsretten m.h.t. eksemplarer på ethvert medium foretaget af en fysisk person til privat brug og til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle, forudsat at ret-tighedshaverne modtager en rimelig kompensation.

Efter den gældende lovs § 12, stk. 1, må enhver fremstille eller lade fremstille enkelte eksemplarer af et offentliggjort værk til sin private brug. Bestem-melsen omfatter kun fysiske personer. Privatkopierings-

reglen tillader kopiering til egen brug og til brug for personer, som fremstilleren har et personligt bånd til, dvs. familie, venner og bekendte (privatsfæren), ligesom ansatte i virksomheder og lign. har en vis, om end begrænset, videre adgang til at kopiere til brug for kolleger, herunder kolleger, som de ikke har et personligt bånd til.

Det må antages, at den begrænsede, videre adgang til kopiering til brug for kolleger på arbejdspladser i erhvervslivet kan medføre, at eksemplarer, der er fremstillet i overensstemmelse med ophavsretslovens § 12, anvendes til formål, der efter direktivet vil blive betragtet som direkte eller indirekte kommercielle. Kulturministeriet finder det på den baggrund nødvendigt at begrænse reglen om privatkopiering.

I overensstemmelse hermed foreslås adgangen til privatkopiering indskrænket i § 12, stk. 1, således at der kun må ske eksemplarfremstilling efter § 12 til en brug, som ikke sker i erhvervsøjemed.

Udtrykket erhvervsøjemed skal som hidtil forstås bredt og dækker både direkte og indirekte erhvervsøjemed. Udtrykket omfatter navnlig aktiviteter, der sker som led i privat erhvervsvirksomhed eller virksomhed, som må sidestilles hermed.

Privatkopieringsreglen giver dog fortsat adgang til, at en ansat i en erhvervsvirksomhed kan kopiere til brug for sig selv og andre, som den pågældende har et personligt bånd til, herunder enkelte kolleger.

En kopiering kan desuden anses for at ske i erhvervsøjemed, hvis kopieringen eksempelvis sker for at generere et overskud. Der er derimod ikke tale om en kopiering i erhvervsøjemed, hvis den sker mod symbolsk betaling eller betaling, som kun har til formål at dække de faktiske udgifter forbundet hermed.

Forslaget indebærer ingen ændringer i retstilstanden for så vidt angår kopiering hos statslige og kommunale myndigheder og institutioner m.v., herunder undervisningsinstitutioner. Her kan der således fremstilles kopier med hjemmel i § 12, stk. 1, i samme omfang som hidtil. Det gælder bl.a. højskoler, privatskoler, private gymnasier og selvejende institutioner, hvis virksomhed som udgangspunkt ikke sker i erhvervsøjemed, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 20. I øvrigt er en betydelig del af kopieringen hos offentlige myndigheder og institutioner m.v. hjemlet i ophavsretslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., om kopiering i forbindelse med sagsbehandling.

Den eksemplarfremstilling, som falder uden for reglen om privatkopiering, vil i langt de fleste tilfælde være omfattet af aftalelicensordningerne i §§ 13 og 14.